הפסטיבל
גלעד סליקטר

קטלוג

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

הפסטיבל
גלעד סליקטר

אוהבים אמנות. עושים איור.

הפסטיבל
גלעד סליקטר

אוצרת: מיכל בוננו

אירוע פתיחה: חמישי 18.11 בשעה 20:00
שיח גלריה: שישי 26.11 בשעה 12:30

נעילה: 27.11

במסגרת פסטיבל האיור 2021
בשיתוף המחלקה לתקשורת חזותית בצלאל

בצלאל בתסלאל Bezalel

בירה מכבי

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

רחוב הפטיש 1 תל-אביב / T: 050-5543485
W: www.p8gallery.net / FB: P8ArtGallery
IN: p8gallery / E: gallery.p8@gmail.com

הגלריה פתוחה: רביעי+חמישי 16:00–20:00
שישי+שבת 10:00–14:00 לפי הנחיות התו הירוק
P8 היא עמותה ללא מטרות רווח – יוצרים תרבות (ע"ר).

הפסטיבל
גלעד סליקטר

אוצרת: מיכל בוננו

שבוע האיור 2021

תערוכה בגלריה השיתופית P8, תל אביב, בשיתוף האקדמיה בצלאל.
בין התאריכים: 18.11.21 – 27.11.21

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

הפסטיבל

טקסט אוצרותי

קודם רואים את הכתם, רק אחריו את הקו. הקו עוזר, משלים, תומך, אבל הכתם הוא זה שמספר את הסיפור. כתם כחול גדול, שמאיים לבלוע הכל. כתם שהוא צל, חושך, תהום, המקום שכל הזיכרונות נעלמים בתוכו. גלעד סליקטר מספר סיפורים חזותיים, סיפורים אישיים, מקומיים, מכאן. הוא מפליא לתאר את ההוויה המקומית ולבטא ניואנסים של ישראליות. הפורמט הטבעי לו הוא הספר – מילה וכתם, טקסט ודימוי. בתערוכה, הוא מנסה להגיע למקום הגולמי שקדם למילים, לגעת בתחושה, ברגש, בחומרים הראשוניים של הזיכרון. קיץ 1995, פסטיבל ערד. עיר שיכונים דרומית, מדברית, שהופכת מדי קיץ למרחב שוקק של נעורים ומוסיקה. גלעד מגיע לפסטיבל בפעם הראשונה, זמן קצר לפני הגיוס לצבא, משוטט עם חברים ברחבי העיר, פוגש צעירים ממקומות אחרים, הם מבלים במופעי המוסיקה, מנגנים ביחד, מתאהבים, נרדמים חבוקים בשק שינה. ואז, האירוע הפסטיבלי השמח, החופשי והמשוחרר, נקטע באחת על ידי אסון בלתי נתפס...

במשך שנים רבות, הפסטיבל הפך לגביו לזיכרון מודחק, מושתק, לא מדובר, שהוא רוצה, אבל לא יכול, לשכוח. בשנים האחרונות הוא מוצא את עצמו חוזר אליו שוב ושוב, בדרכים שונות. הוא מנסה לכתוב, לצייר, לשחזר מה היה שם, ובעיקר מנסה להבין – איך הוא רוצה לספר את הסיפור הזה?

במקביל לרצון לספר את הסיפור באופן מסודר, נרטיבי, בפורמט של רומן גרפי, כמו שהוא יודע לעשות, גלעד מבקש בתערוכה להתייחס לאירוע

באופן חופשי, אסוציאטיבי, כמעט אימפולסיבי, באמצעות הרישום והחומר, הכתם והקו. הוא מנסה לדלות שברי זיכרונות בדרכים שונות, לחזור אחורה בזמן ולהתבונן באירוע דרך העיניים של הנער שהוא היה.

איך אפשר לתפוס ולאחוז בזיכרון? לחוות אותו מחדש? לנסות לבטא בנאמנות את מה שהיה? מצד אחד, קיים הצורך לספר באופן מפורט - מי הייתי, מה עשיתי, מה ראיתי... ומצד שני, ישנו הרצון לתת ביטוי לתחושות נשכחות, לרגעים קטנים שמבליחים בזיכרון, בלי להסביר או להתחייב לנרטיב.

כמספר סיפורים מיומן גלעד מבקש להתעכב על הפרטים, שיעזרו לו לפרוש את התמונה כולה: התפאורה, המשמשת כרקע להתרחשות - הנוף המדברי החשוף על הצמחייה שבו, שורות השיכונים, העיר שנדמית ריקה ונכבשת בהדרגה על ידי חבורות של צעירים, ואז, ההתרחשויות עצמן והדמויות שלוקחות בהם חלק - חלקם מוכרים לו ומתוארים בדיוקנאות מקרוב, ואילו האחרים מתוארים ממרחק, בקווי התרשמות מהירים, מלאי חיים והבעה.

תהליך העבודה, מקביל לתהליך ההיזכרות - גלעד מתחיל בזיכרונות הידועים, אלה שכבר חזר ועסק בהם, הוא מעבד אותם במחשב לכרזות גדולות, בשפה הגרפית המוכרת שלו, ותוך כך מעבד גם את החוויה והופך אותה לסיפור חזותי, מתומצת ואפקטיבי. רק מאוחר יותר, תוך כדי עבודה, הוא עוזב את המחשב, חוזר לרישום הידני, ומעלה באוב פיסות זיכרון - קטע נוף, חיבוק, נסיעה באוטובוס, שיחת טלפון הביתה. הפורמטים שהולכים וקטנים הופכים בהדרגה לאוסף של פְּ רַגְ מֵ נְ טים אינטימיים, איורים מקוטעים, לא גמורים, נגיעות של כתמים בפנדה וקווים בדיו.

גלעד עובד בשכבות – מניח כתם צבעוני על דף נייר ומעליו, על דף של פרגמנט, רושם קווים בדיו שחורה. הפרגמנט השקוף למחצה עוזר לחבר בין הקו לכתם, אבל תוך כך גם מעמעם את הצבעוניות וגורם לריחוק, שהולם את מעשה הזיכרון. בעבודה על נייר הפרגמנט באה לידי ביטוי מערכת היחסים האמיצה בין הקו לכתם, שמאפיינת בדרך כלל את השפה החזותית שלו ונוכחת גם באיורים במחשב. כאן היא מקבלת ביטוי פיזי של ממש: הכתם בשכבה התחתונה, הוא הבסיס, ובשכבה מעליו – הקו, שנותן גיבוי בעת הצורך, מחדד ומדגיש פרטים. אבל הכתם הוא הגיבור הראשי, זה שמניע את הסיפור.

ולבסוף, הבחירה הצבעונית מספרת את כל הסיפור – ההדפסים הגדולים, המלנכוליים, עושים שימוש בשני צבעים מנוגדים, צהוב וכחול, ומדגישים את הדיסוננס שלא ניתן ליישב, בין שמחה לעצב, בין אורות לצללים, בין פסטיבל לאסון.

"לפעמים כששורה עלינו הרוח, עולים וצפים על פני השטח זיכרונות, דברים שאבדו כבר בתהום הנשייה. אך האם לא ייתכן, כך אני תוהה לעיתים קרובות, שהדברים שחשנו בעוצמה כה רבה מתקיימים וחיים באופן עצמאי ולא בחובנו בלבד? [...]

אני חשה שרגש חזק מוכרח להותיר אחריו עקבות, וכל שאנו צריכים הוא לגלות כיצד ניתן לחבור אליו מחדש, כדי שנהיה מסוגלים לשוב ולחיות את מלוא חיינו מההתחלה."

(וירג'יניה וולף, **רישום של העבר**, מאנגלית: אנה הרמן, הוצאת מודן)

הפסטיבל

תמונות הצבה

הפסטיבל
גלעד סליקטר
אוצרת: מיכל בוננו

הפסטיבל
גלעד סליקטר

אוצרת: מיכל בוננו

הפסטיבל

עבודות

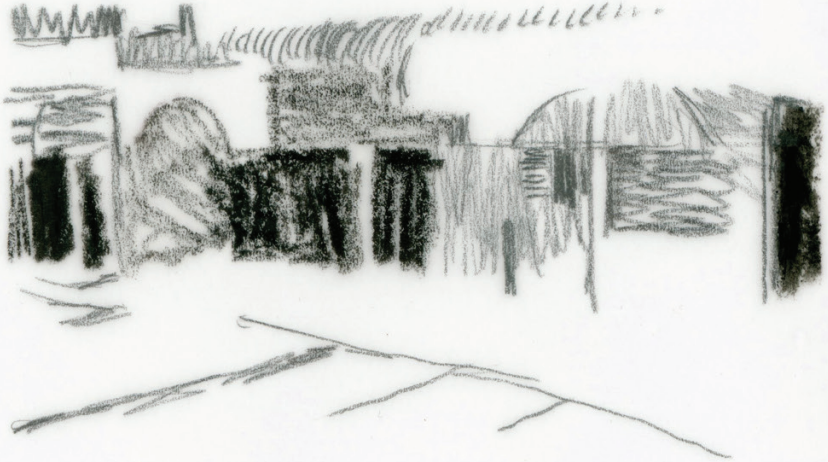

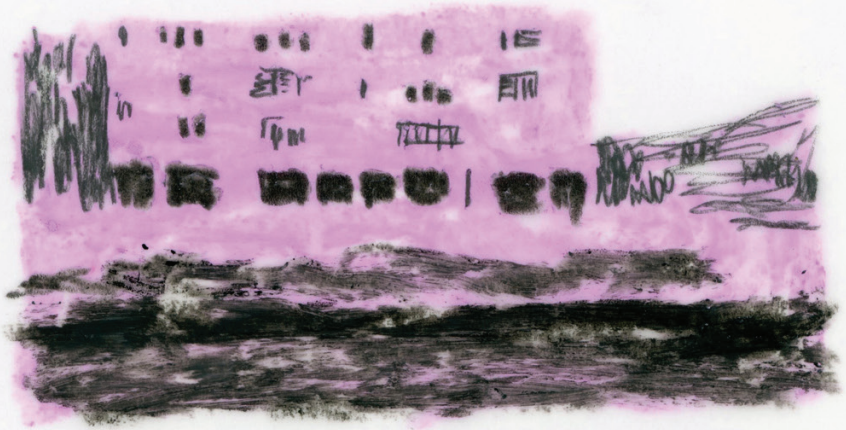

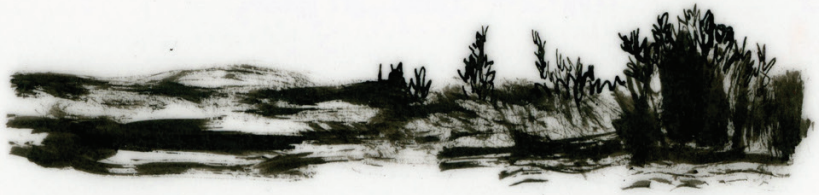

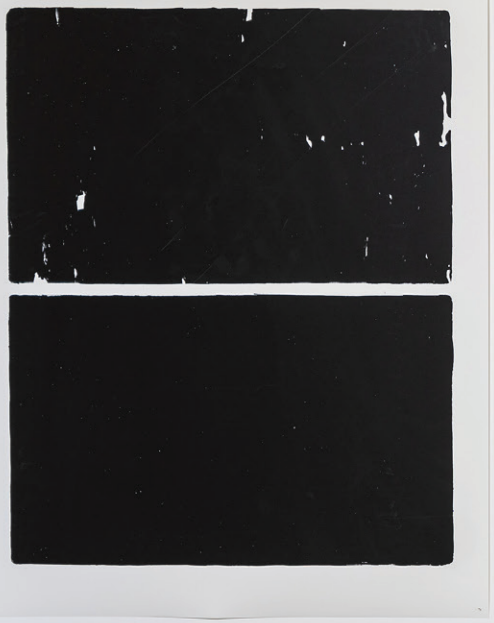

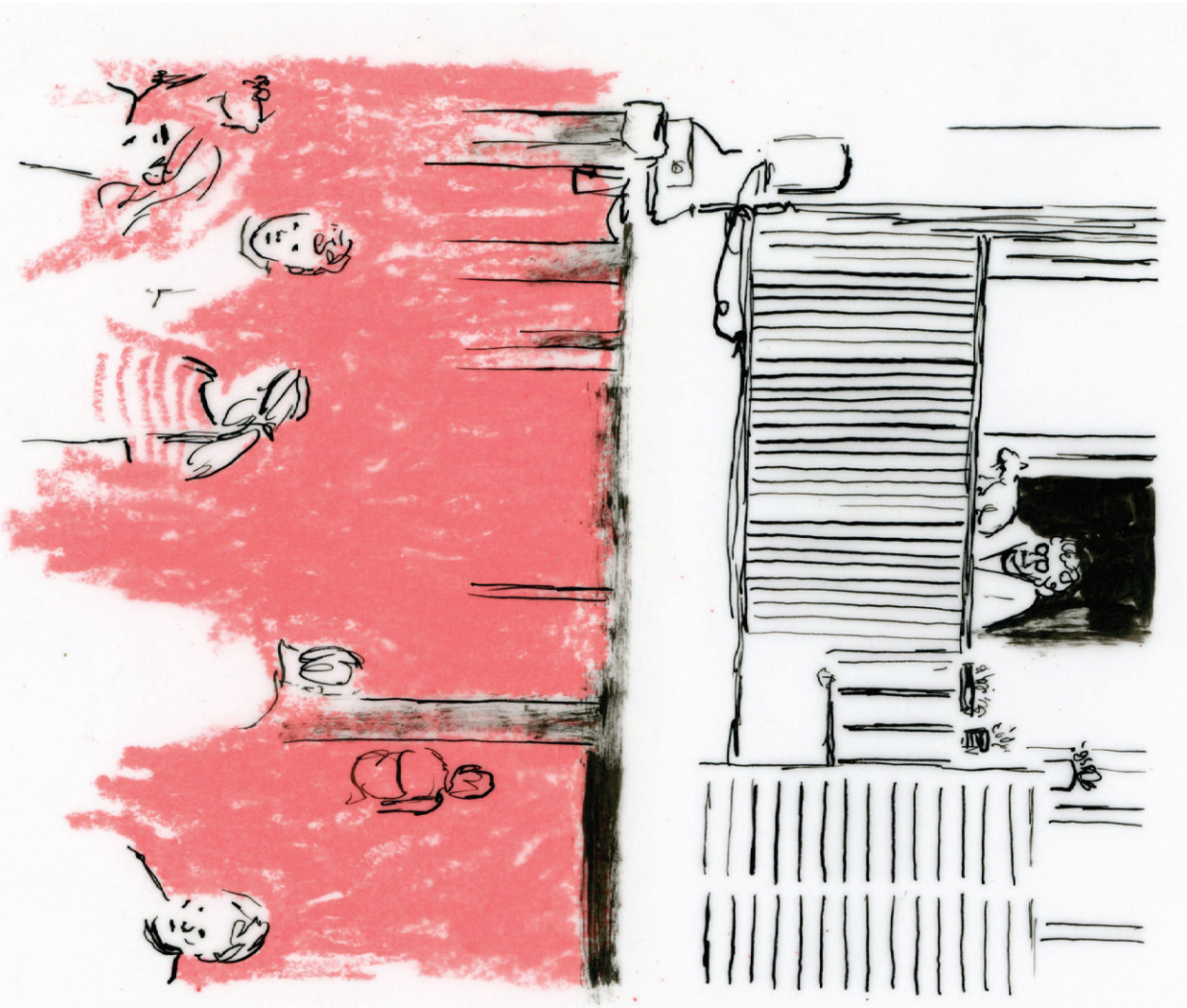

הפסטיבל
גלעד סליקטר

אוצרת: מיכל בוננו

שבוע האיור 2021

צילום: צור קוצר. עיצוב קטלוג: תמר לב-און.

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery